

การปฏิรูปและเสถียรภาพในเอเชีย: 20 ปีหลังวิกฤตการเงินปี 2540

12 มิถุนายน 2560

กรุงเทพมหานคร

พันธกิจ

- ติดตามและประเมินภาวะ แนวโน้ม และความเสี่ยงของระบบเศรษฐกิจและภาคการเงินของโลกและภูมิภาคอาเซียน +3
- เตือนภัยสัญญาณความเสี่ยงที่มีต่อภาคเศรษฐกิจและการเงินของประเทศสมาชิกล่วงหน้า พร้อมทั้งเสนอข้อแนะนำเชิงนโยบายสำหรับแก้ปัญหาวิกฤติและการตัดสินใจให้ความช่วยเหลือทางการเงินต่อประเทศสมาชิกภายใต้เงื่อนไขของ ความตกลงมาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การเป็นพหุภาคี (Chiang Mai Initiative Multilateralization (CMIM Agreement))

หน้าที่หลัก

ติดตามภาวะเศรษฐกิจ

- ติดตามและประเมินภาวะเศรษฐกิจและการเงินของภูมิภาค รายประเทศ และเศรษฐกิจรายสาขา รวมทั้งจัดทำวิจัยและการศึกษาเชิงลึก

สนับสนุนการดำเนินงานของ CMIM

- สนับสนุนประเทศสมาชิกเพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานของ CMIM มีความพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือประเทศสมาชิกในภาวะวิกฤติได้อย่างทันท่วงที

ให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค

- ให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค (Technical Assistance) แก่ประเทศสมาชิกในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลและศักยภาพขององค์กรเกี่ยวกับการติดตามและประเมินความเสี่ยงทางเศรษฐกิจและการดำเนินงานของ CMIM

ASEAN+3 Regional Economic Outlook (AREO)

เนื้อหา

- I แนวโน้มเศรษฐกิจของภูมิภาคและความท้าทาย
- II การศึกษาเชิงลึก: ภูมิภาคอาเซียน+3: 20 ปีให้หลังวิกฤตการเงินเอเชียปี 2540

ASEAN+3
REGIONAL
ECONOMIC
OUTLOOK 2017

ASEAN+3 Region:
20 Years after the
Asian Financial Crisis

เนื้อหา

I

แนวโน้มเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียน + 3 และความท้าทาย

II

การศึกษาเชิงลึก: ภูมิภาคอาเซียน+3: 20 ปีให้หลังวิกฤติการเงินเอเชียปี 2540

เนื้อหา

I

แนวโน้มเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียน + 3 และความท้าทาย

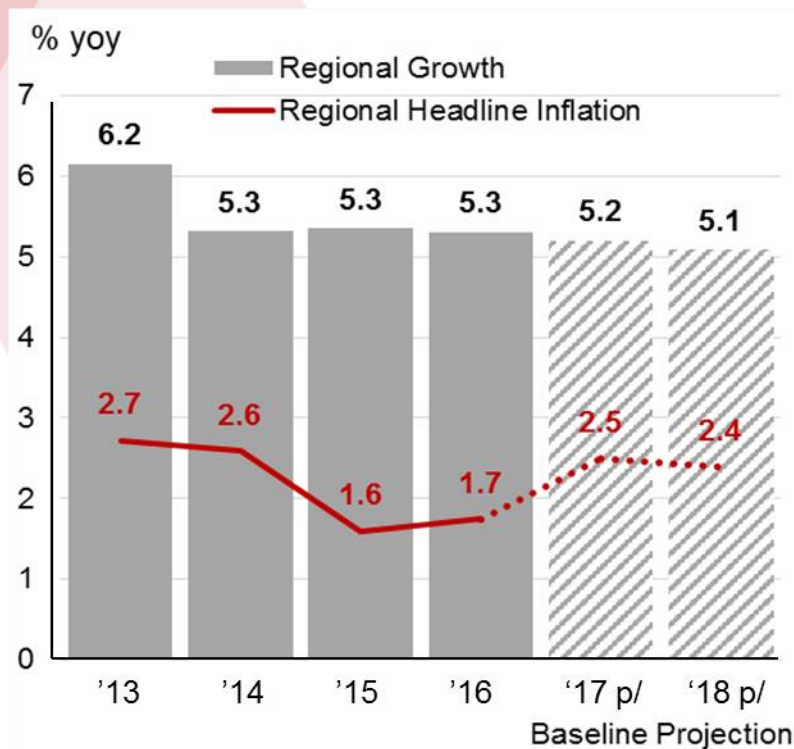
II

การศึกษาเชิงลึก: ภูมิภาคอาเซียน+3: 20 ปีให้หลังวิกฤติการเงินเอเชียปี 2540

แนวโน้มอัตราการเติบโตของประเทศในภูมิภาค

ท่ามกลางความไม่แน่นอนในระบบเศรษฐกิจโลก การขยายตัวของเศรษฐกิจภูมิภาคจะได้รับแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ภายในประเทศเป็นสำคัญ อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจคาดว่าจะชะลอลงเล็กน้อยและทรงตัวอยู่ที่ประมาณร้อยละ 5 ในปี 2560 และ 2561

ประมาณการอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อโดย AMRO

	59	60 p/	61 p/
จีน	6.7	6.5	6.3
ญี่ปุ่น (ปีงบประมาณ)	1.4	1.3	1.1
เกาหลีใต้	2.8	2.5	2.6
อาเซียน-4 และเวียดนาม	5.0	5.1	5.2
BCLM	5.6	6.5	6.8
ฮ่องกงและสิงคโปร์	2.0	2.1	2.3
ภูมิภาคอาเซียน+3	5.3	5.2	5.1

แนวโน้มอัตราการเติบโตของประเทศในภูมิภาค

อัตราการขยายตัวของภูมิภาคอาเซียนคาดว่าจะทรงตัวอยู่ที่ประมาณร้อยละ 5 ในปี 2560 – 2561 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในระดับที่บริหารจัดการได้

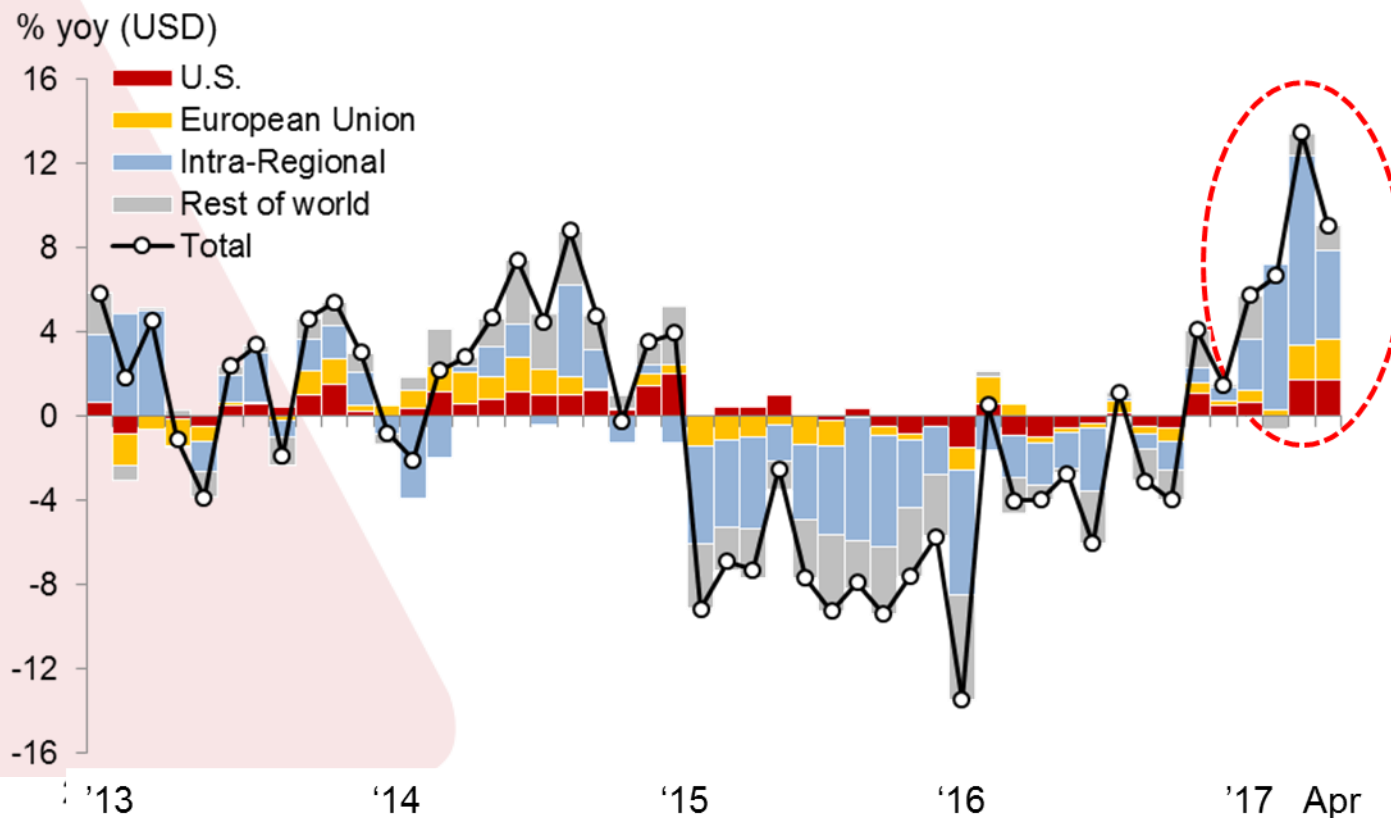
ประมาณการอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ

	'16	'17 p/	'18 p/
Brunei	-2.1	1.6	2.9
Cambodia	6.9	6.8	6.8
Indonesia	5.0	5.1	5.2
Lao PDR	6.9	7.0	7.0
Malaysia	4.2	4.5	4.6
Myanmar	6.0	7.0	7.2
Philippines	6.8	6.8	7.0
Singapore	2.0	2.0	2.2
Thailand	3.2	3.4	3.5
Vietnam	6.2	6.4	6.4
ASEAN	4.8	4.9	5.1

แนวโน้มอัตราการเติบโตของประเทศในภูมิภาค

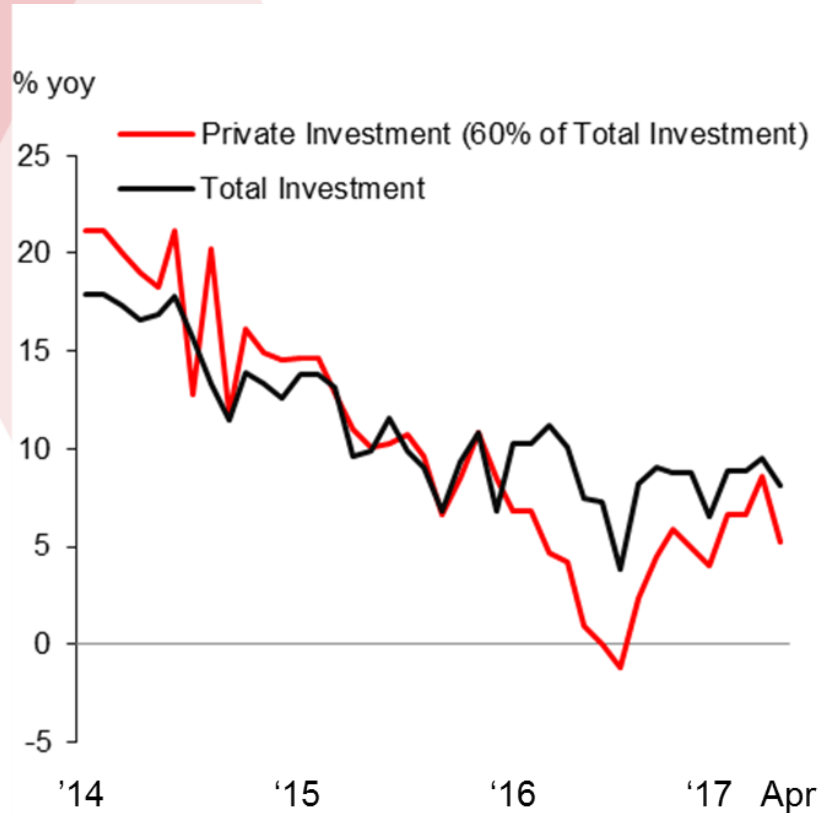
หากการฟื้นตัวล่าสุดของการค้าโลกมีแนวโน้มต่อเนื่อง ก็จะเป็นแรงส่งให้กับการส่งออกและการขยายตัวของเศรษฐกิจของภูมิภาค

การส่งออกของภูมิภาคแบ่งตามคู่ค้าหลัก

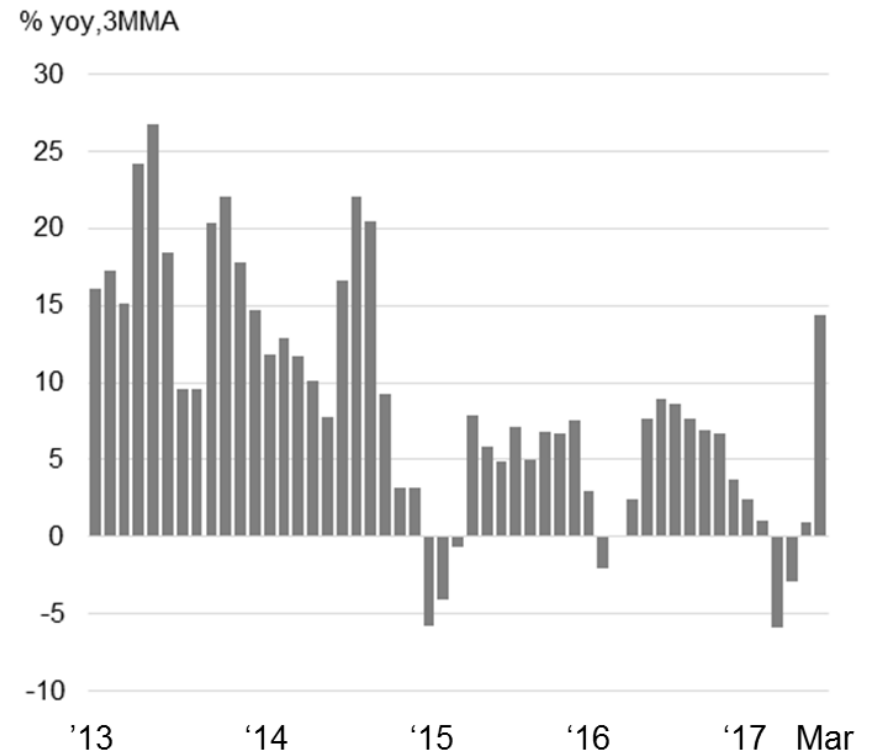

เศรษฐกิจจีนขยายตัวสูงในไตรมาสที่ 1 ปี 2560 โดยการลงทุนภาคเอกชนมีความแข็งแกร่ง สะท้อนการฟื้นตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในประเทศและการเพิ่มขึ้นของกำไรภาคธุรกิจ

จีน: การลงทุนภาคเอกชน

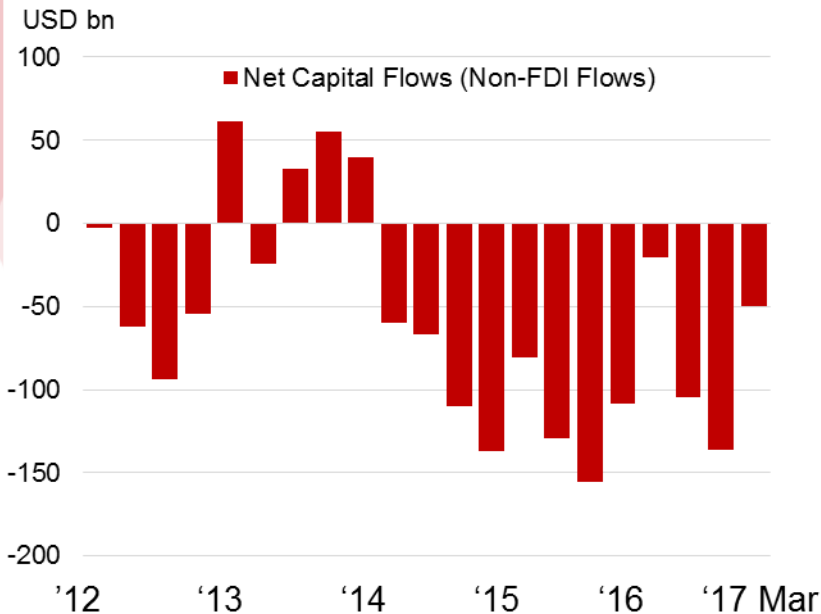

จีน: กำไรภาคธุรกิจ

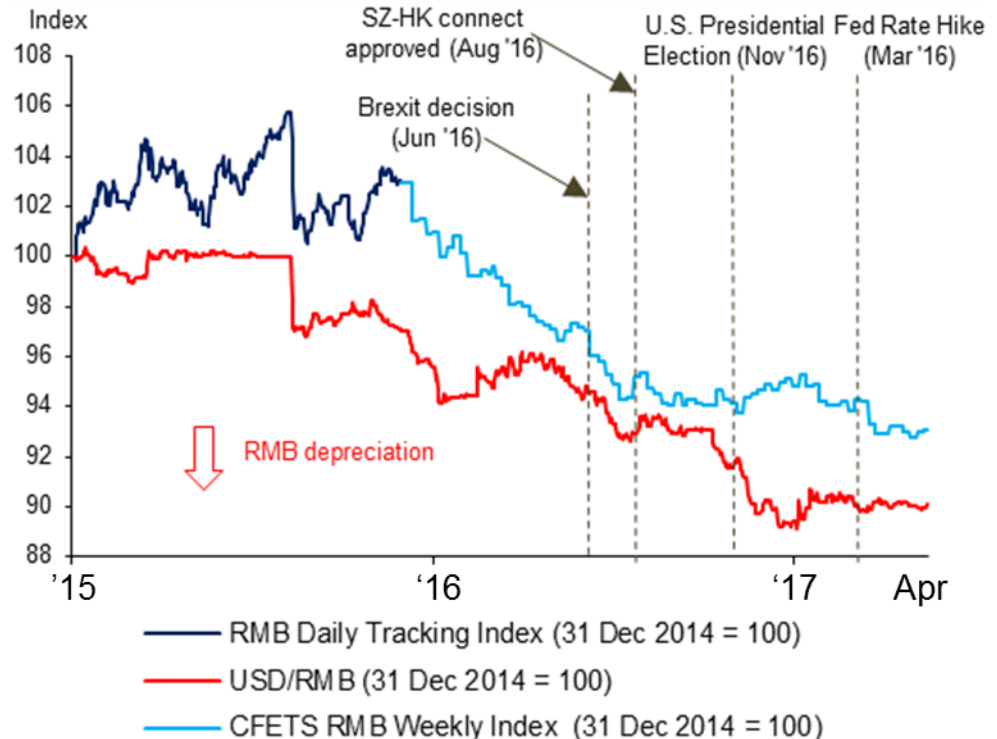

ความกังวลต่อเงินทุนไหลออกในประเทศจีนมีแนวโน้มผ่อนคลายลง ส่วนหนึ่งสะท้อนผลจากมาตรการดูแลเงินทุนเคลื่อนย้ายที่เข้มงวดขึ้น ซึ่งมีส่วนช่วยลดความผันผวนของค่าเงินหยวน

จีน: เงินทุนเคลื่อนย้าย

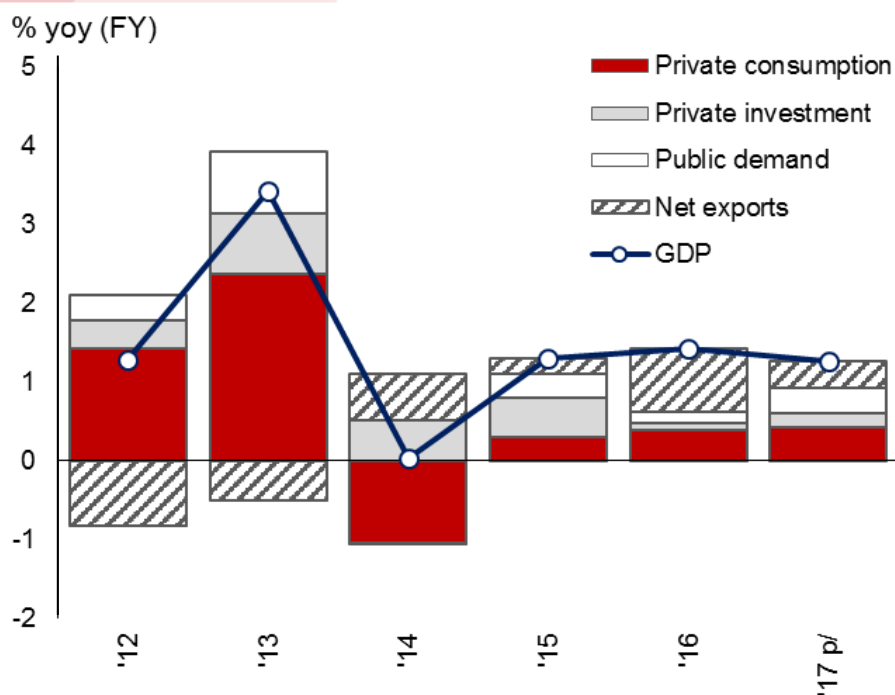

จีน: อัตราแลกเปลี่ยน

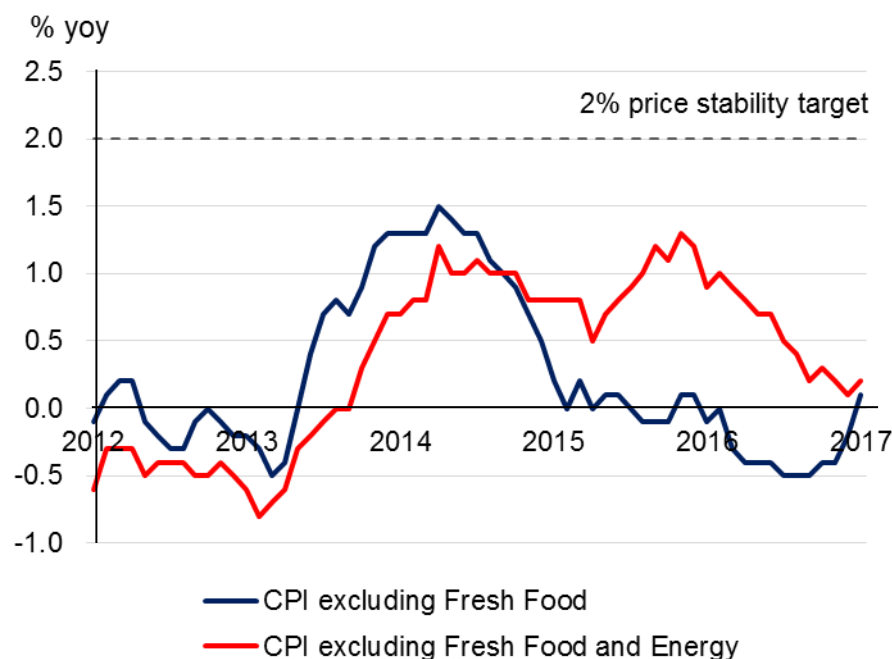

เศรษฐกิจญี่ปุ่นในปี 2560 คาดว่าจะแข็งแกร่งและขยายตัวสูงกว่าอัตราการเติบโตตามศักยภาพ อย่างไรก็ตาม การรักษาอัตราเงินเฟ้อให้คงอยู่ที่ร้อยละ 2 ต่อปียังเป็นสิ่งท้าทาย

ญี่ปุ่น: อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริง

ญี่ปุ่น: อัตราเงินเฟ้อและเป้าหมายของเสถียรภาพราคา

การประเมินผลกระทบเบื้องต้นจากกรณีการเกิดวิกฤติในสหรัฐอเมริกาและจีน ที่อาจมีต่อภูมิภาค ASEAN+3

1. วิกฤตจากภาคเศรษฐกิจจริง

สมมติฐาน: อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ ลดลงร้อยละ 1	ผลกระทบโดยเฉลี่ยต่อประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาค (ระยะเวลา 36 เดือนต่อเนื่อง)
- เศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาหดตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 1 ต่อปี - เศรษฐกิจของจีนหดตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 1 ต่อปี	อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจ ➔ หดตัวร้อยละ 0.11 อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจ ➔ หดตัวร้อยละ 0.75 การส่งออก ณ ราคาตลาด (สกุลเงินท้องถิ่น) ➔ หดตัวร้อยละ 1.35

2. วิกฤตจากภาคการเงิน

	สมมติฐาน: การผิ่ดนัดชำระหนี้ที่คาดว่าจะ เกิดขึ้น เพิ่มขึ้นร้อยละ 1	ผลกระทบโดยเฉลี่ยต่อประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาค (ระยะเวลา 12 เดือนต่อเนื่อง)
วิกฤตจาก ภาคธนาคาร	- ระบบธนาคารของสหรัฐอเมริกา - ระบบธนาคารของจีน	การผิ่ดนัดชำระหนี้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของระบบธนาคาร ➔ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.11 การผิ่ดนัดชำระหนี้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของระบบธนาคาร ➔ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.25
วิกฤติจากภาค ธุรกิจ	ระบบธนาคารของจีน	การผิ่ดนัดชำระหนี้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของระบบธนาคาร ➔ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.11 การผิ่ดนัดชำระหนี้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของภาคธุรกิจ ➔ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.12

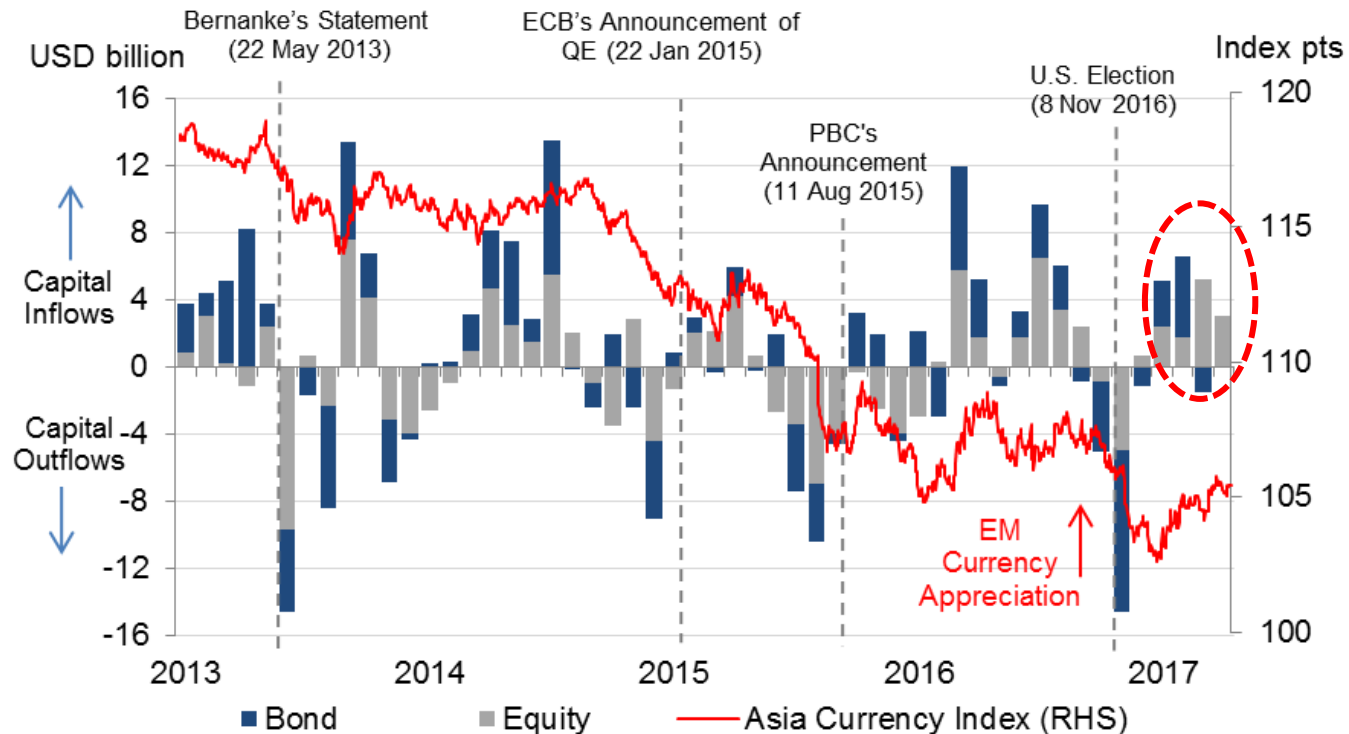
หมายเหตุ: การผิ่ดนัดชำระหนี้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (Expected Default Frequency: EDF) สะท้อนความน่าจะเป็นที่ลูกหนี้จะผิ่ดนัดชำระหนี้ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (โดยทั่วไปจะนับระยะเวลา 1 ปี) โดยการผิ่ดนัดชำระหนี้ หมายถึง การที่ลูกหนี้ไม่สามารถจ่ายคืนเงินต้นหรือดอกเบี้ยได้ภายในช่วงเวลาที่กำหนด จากโมเดล EDF ของบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ Moody's ลูกหนี้จะผิ่ดนัดชำระหนี้ก็ต่อเมื่อสินทรัพย์ ณ ราคาตลาดมีมูลค่าต่ำกว่ายอดหนี้ที่ต้องชำระ ทั้งนี้ บทความนี้ได้คำนวณค่า EDF ของสาขาเศรษฐกิจ (Sectoral level) และของประเทศ (National level) จากผลรวมของ EDF ของบริษัท (Firm level) ที่อยู่ในสาขาเศรษฐกิจหรือในประเทศนั้น ๆ

ที่มา: AMRO

ความเสี่ยงที่สำคัญ: ความเสี่ยงจากเงินทุนเคลื่อนย้ายผันผวนและเงินทุนไหลออกจำนวนมากอย่างรวดเร็ว

ตลาดการเงินในภูมิภาคโดยภาพรวมมีเสถียรภาพและเริ่มเห็นการไหลกลับของเงินทุนเคลื่อนย้ายจากต่างประเทศ ถึงแม้ว่าความเสี่ยงของเงินทุนเคลื่อนย้ายยังโน้มเอียงไปทางด้านต่ำ กล่าวคือ ความเสี่ยงต่อเงินทุนไหลออกยังคงมีอยู่ อันเป็นผลจากความไม่แน่นอนของนโยบายในระดับโลก

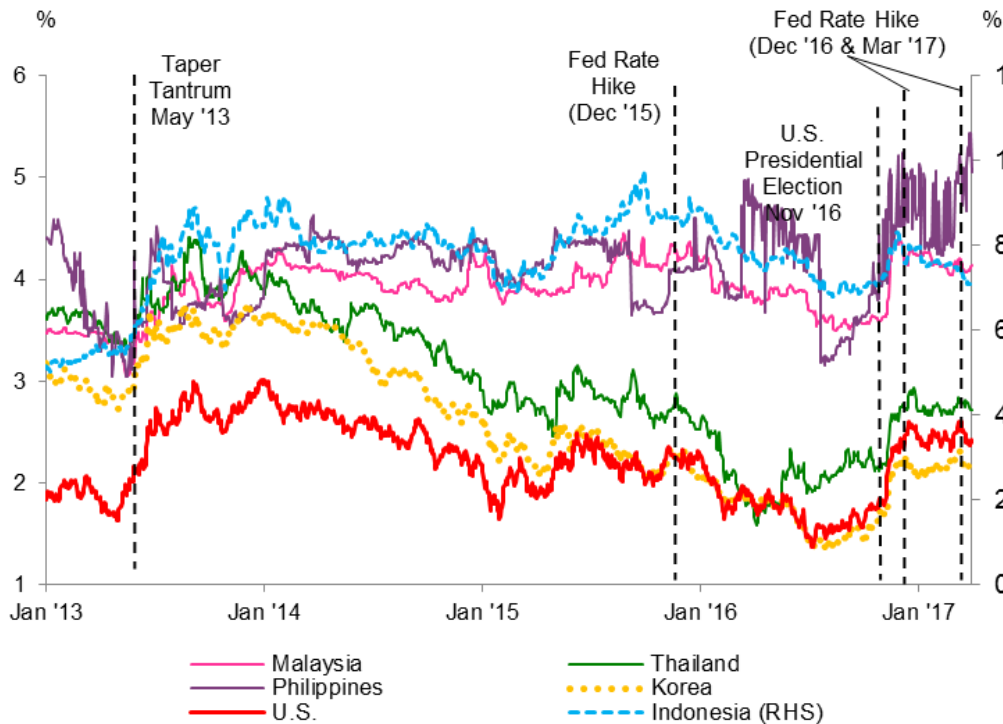
เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศ (Non-resident) ของอาเซียน-4 และเกาหลีใต้

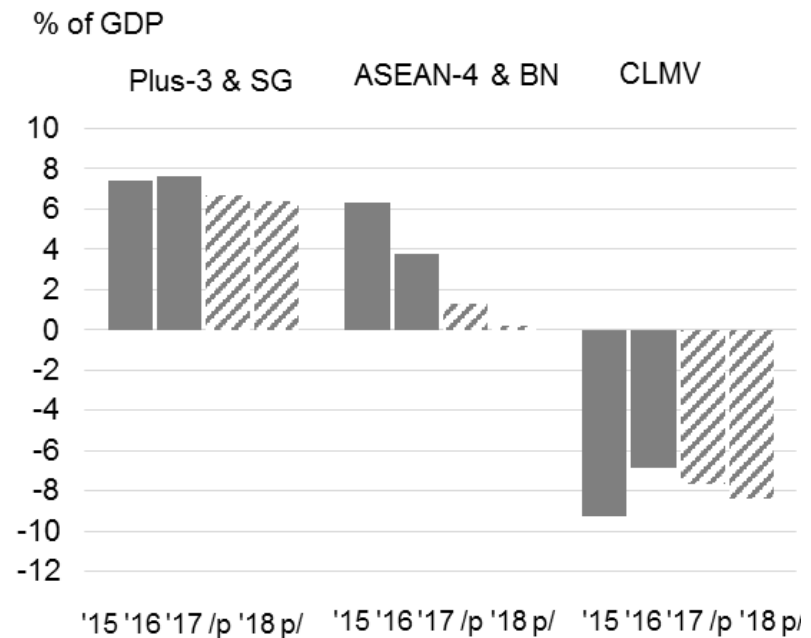
ความเสี่ยงที่สำคัญ: ความเสี่ยงจากการการกั๊ยืม

ความไม่แน่นอนในระบบเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอาจเพิ่มความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงินของประเทศในภูมิภาคที่พึ่งพาเงินทุนหรือเงินกู้จากต่างประเทศในระดับสูง

อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลอายุ 10 ปี ของประเทศในภูมิภาคและสหรัฐอเมริกา

ประมาณการดุลบัญชีเดินสะพัด (กรณีพื้นฐาน)

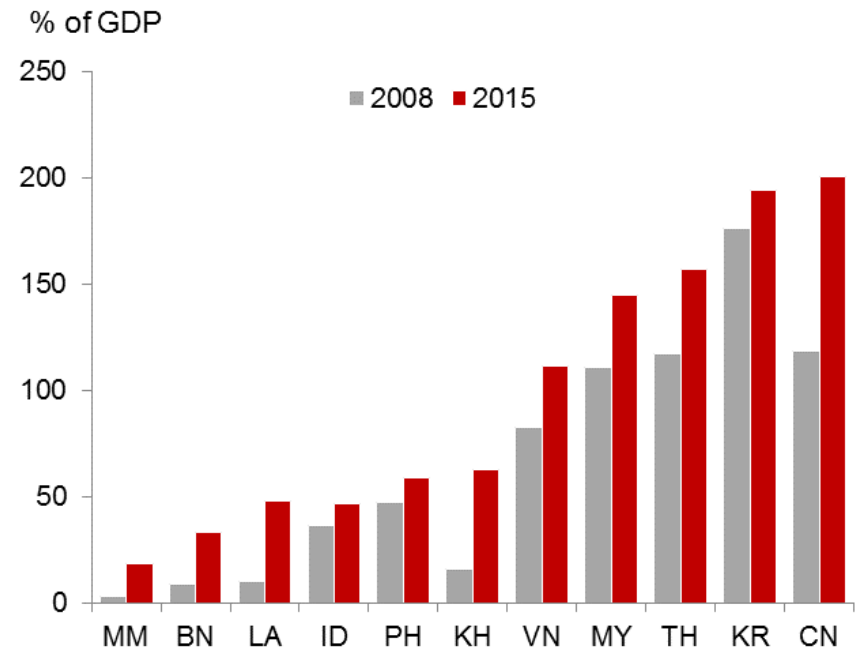
ความเสี่ยงสำคัญ: การเปลี่ยนแปลงของวัฏจักรสินเชื่อ

ต้นทุนการกู้ยืมที่สูงขึ้นอาจเพิ่มความเปราะบางของบางประเทศในภูมิภาคที่มีอัตราส่วนสินเชื่อภาคเอกชนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตั้งแต่ปี 2551

สหรัฐอเมริกา: ค่าเฉลี่ย Daily Fed Funds Effective Rate รายวัน
(รวมผลการคาดการณ์การขึ้นอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ ภายในปี 2560)

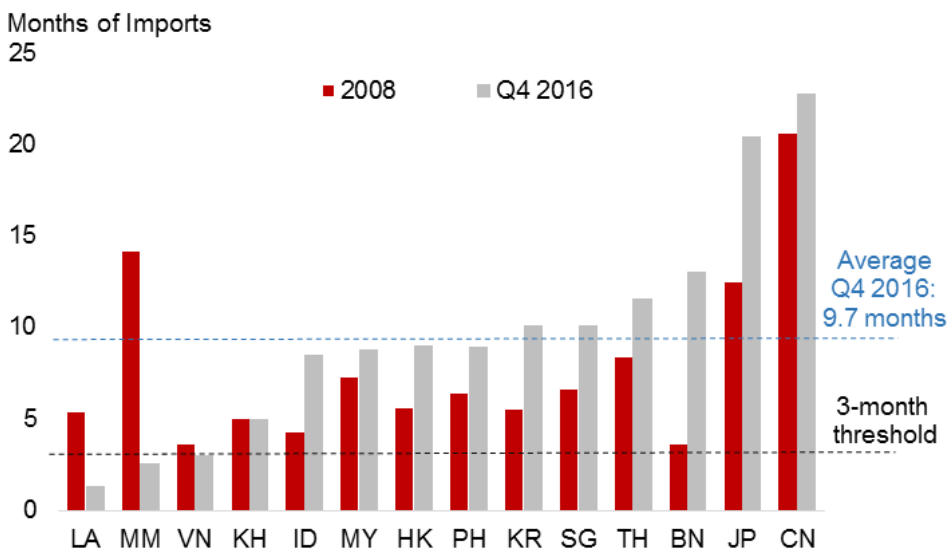

อัตราส่วนสินเชื่อภาคเอกชนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(ประเทศสมาชิกบางแห่ง)

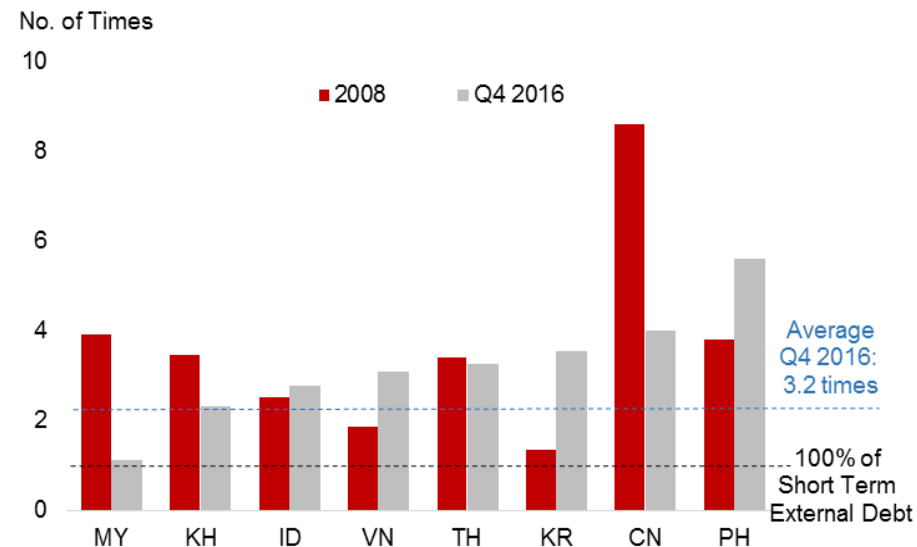
ระดับเงินสำรองระหว่างประเทศของประเทศในภูมิภาคจะอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับเกณฑ์ทั่วไป แม้ว่าขีดความสามารถในการดำเนินนโยบายของประเทศสมาชิกมีอย่างจำกัดหรือลดลงในภาพรวม

เงินสำรองระหว่างประเทศ (เทียบกับจำนวนเดือนของการนำเข้า)

Note: Latest data refers to 2012 (for Vietnam), 2014 (for Cambodia), 2015 (for Brunei), Q3 2016 (for Myanmar). For Myanmar and Lao PDR, data reflect imports of both goods and services based on AMRO's calculations.

อัตราส่วนเงินสำรองระหว่างประเทศต่อหนี้ต่างประเทศระยะสั้น (ประเทศสมาชิกบางแห่ง)

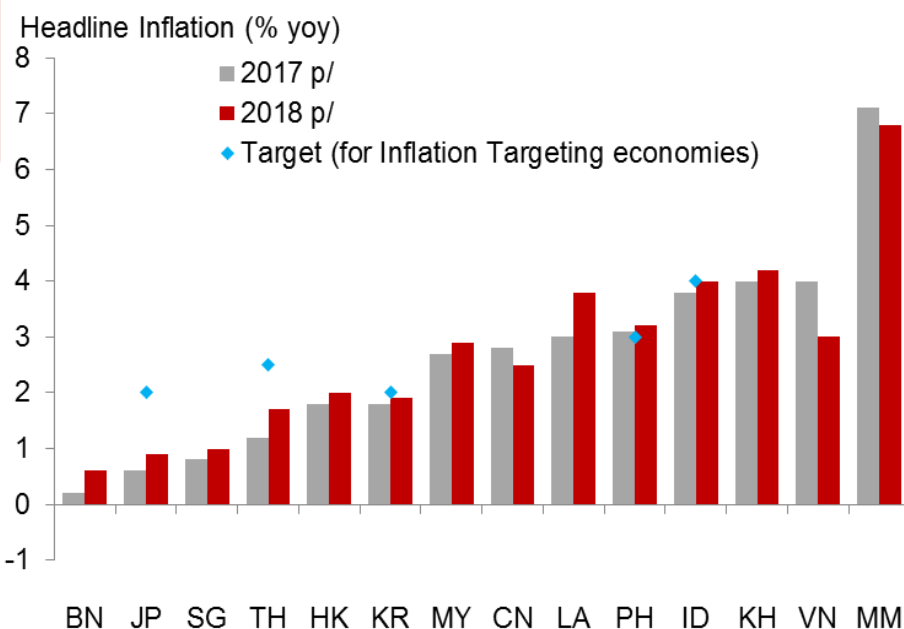

Note: Latest data refers to 2012 (for Cambodia), Q3 2016 (for China), and 2014 and 2016, respectively (for Vietnam). Some member economies have adopted the latest BPM6 (such as Malaysia), which includes local currency-denominated debt held by non-residents in their short term external debt data.

ผู้ดำเนินนโยบายบางรายอาจเผชิญกับแรงกดดันในการเลือกระหว่างการดำเนินนโยบายเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ และเพื่อรักษาเสถียรภาพทางการเงิน ในช่วงเวลาที่ขีดความสามารถในการดำเนินนโยบายลดลงหรือมีอย่างจำกัด

นโยบายการเงิน / มาตรการกำกับดูแลความเสี่ยงเชิงระบบ

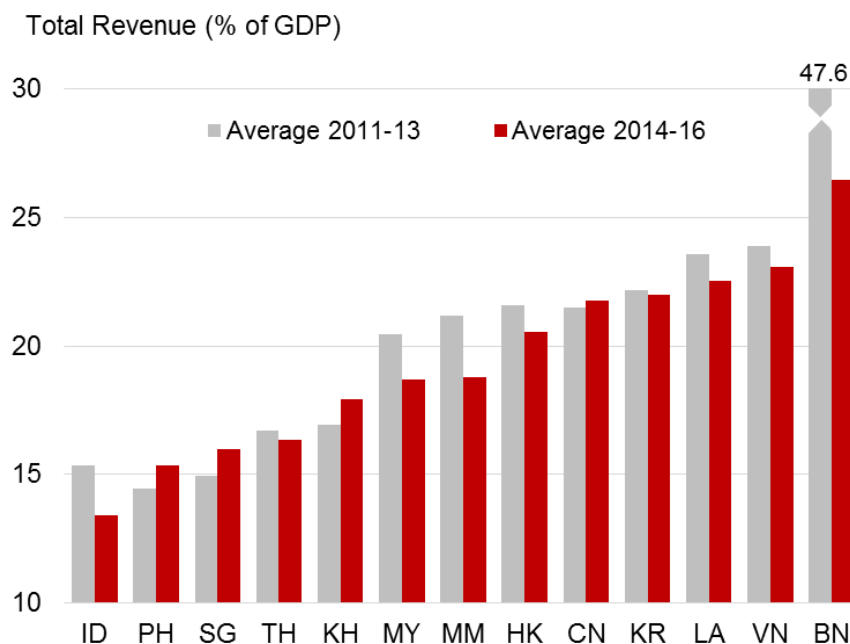
- ภาวะการเงินในตลาดโลกที่เข้มงวดขึ้นในปี 2561 กอปรกับอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นจะจำกัดการใช้นโยบายการเงินเพื่อสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก
- อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

นโยบายการคลัง

- ภาวะการคลังในภาพรวมคาดว่าจะยังคงเข้มงวดต่อไปเนื่องจากรายได้ของรัฐบาลไม่เพียงพอในบางประเทศที่

รายรับของรัฐบาลกลาง

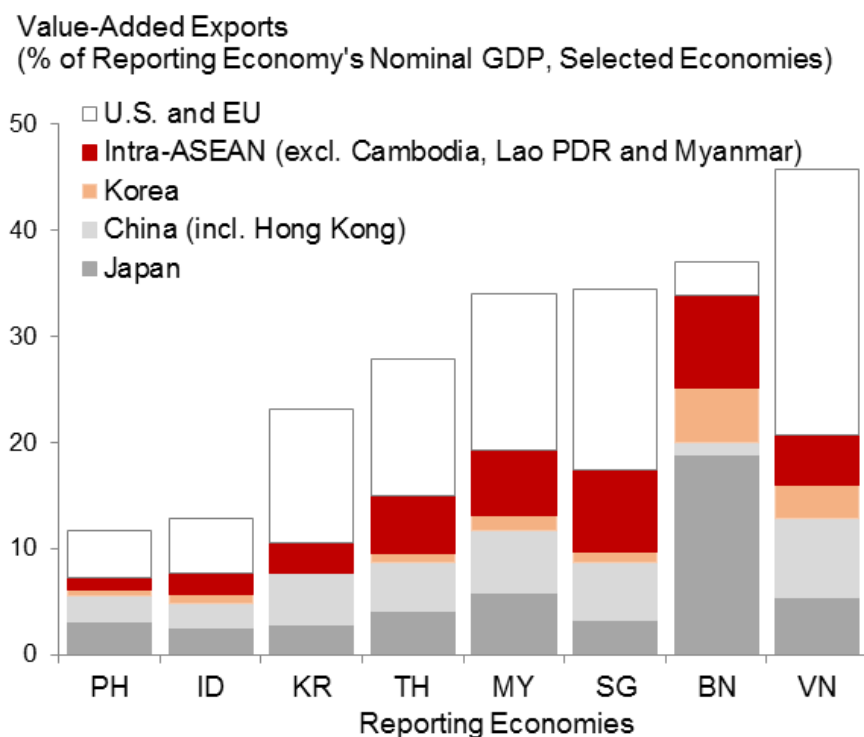
หมายเหตุ: ข้อมูลการคลังของจีนและเวียดนามเป็นข้อมูลรวมของภาครัฐ (General government)

ที่มา: หน่วยงานราชการของสมาชิก, AMRO

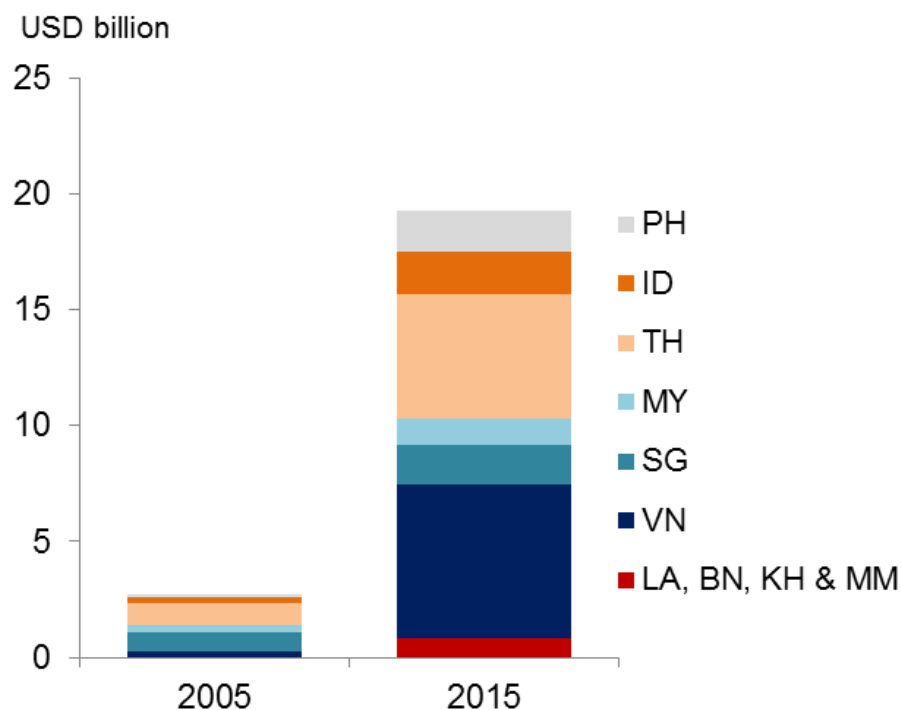
พัฒนาการเชิงโครงสร้าง – ความเชื่อมโยงในภูมิภาค

ตลาดภูมิภาคกลายเป็นแหล่งที่มาของอุปสงค์ต่อสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่สำคัญ ซึ่งได้รับอานิสงส์จากความเชื่อมโยงกันภายในภูมิภาคที่เติบโตต่อเนื่องและการขยายตัวของชนชั้นกลางในประเทศจีน โดยอุปสงค์ในภูมิภาคนี้จะเป็นภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากการกีดกันการค้า

สัดส่วนการส่งออกของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายในภูมิภาค (ประมาณการสำหรับปี 2558)

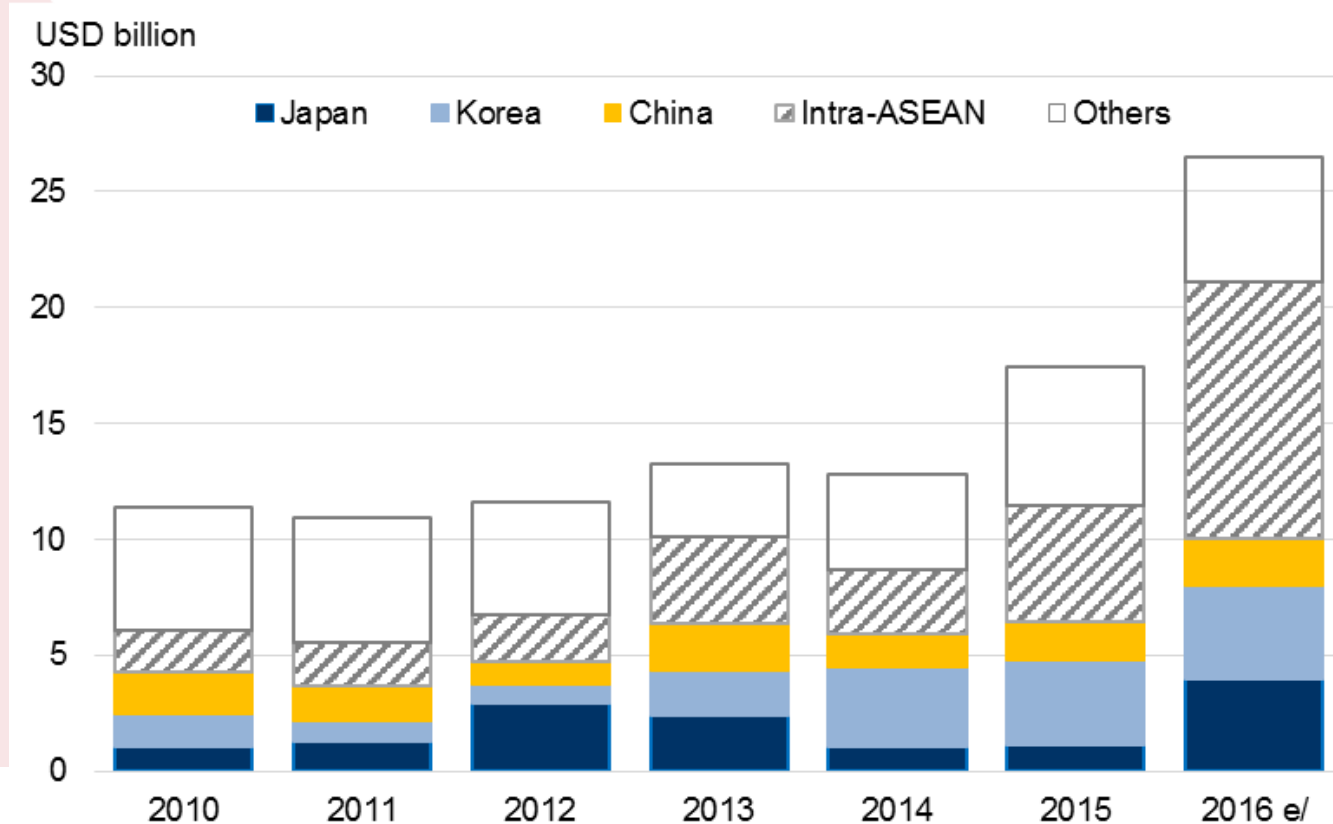
การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคของจีนจากอาเซียน

พัฒนาการเชิงโครงสร้าง – ความเชื่อมโยงในภูมิภาค

ประเทศกำลังพัฒนาในอาเซียนได้รับอานิสงส์จากการขยายตัวของการลงทุนระหว่างประเทศในภูมิภาค ซึ่งสะท้อนการกระจายเงินออมในประเทศไปสู่การลงทุนที่มีผลิตภาพในภูมิภาค

เงินลงทุนทางตรงจากประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเข้าสู่ประเทศกลุ่ม CLMV

เนื้อหา

I

แนวโน้มเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียน + 3 และความท้าทาย

II

การศึกษาเชิงลึก: ภูมิภาคอาเซียน+3: 20 ปีให้หลังวิกฤติการเงินเอเชียปี 2540

ปี 2560 เป็นปีครบรอบปีที่ 20 ของวิกฤตการเงินเอเชีย (Asian Financial Crisis: AFC)
ซึ่งเป็นเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ของภูมิภาค

20 ปีหลังวิกฤตการเงิน

นำไปสู่การวางรากฐานและกำหนด
ทิศทางเศรษฐกิจและก่อให้เกิดการ
รวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของภูมิภาค

กำหนดมุมมองของผู้ดำเนินนโยบายต่อแนวทางการจัดการและ
แก้ไขวิกฤต (Crisis management and resolution)

ซึ่งให้เห็นความจำเป็นเร่งด่วนในการมีกลไกความร่วมมือทางการเงินใน
ภูมิภาค

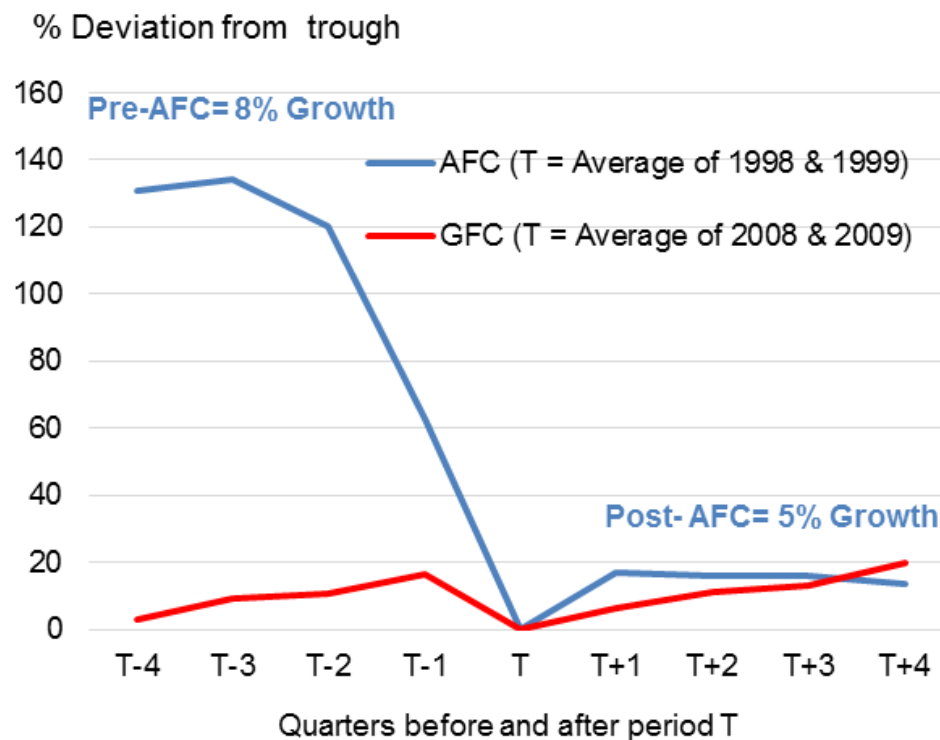
- ➔ มาตรการริเริ่มเชียงใหม่หรือ Chiang Mai Initiative (CMI)
(2543 - 2552), ความตกลงมาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การ
เป็นพหุภาคี หรือ Chiang Mai Initiative Multilateralisation
(CMIM) Agreement (2553 เป็นต้นมา)
- ➔ นำมาสู่การก่อตั้งสำนักงานวิจัยเศรษฐกิจมหภาคของภูมิภาค
อาเซียน+3 เพื่อทำหน้าที่ติดตามและประเมินสถานะ
เศรษฐกิจในภูมิภาคเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ CMIM
(2554)

1

ทศวรรษแรกภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจเอเชีย: การฟื้นฟูพื้นฐานของเศรษฐกิจ

- ช่วงเวลาที่เศรษฐกิจปรับตัวหลังจากที่ได้รับผลกระทบรุนแรงในช่วงวิกฤต
- กระบวนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจต้องอาศัยการปรับเปลี่ยนนโยบายที่จำเป็นหลายด้าน ได้แก่ ระบบอัตราแลกเปลี่ยน การปฏิรูปภาคธุรกิจและภาคการเงิน มาตรการรัดเข็มขัดทางการคลัง และการปฏิรูปการกำกับดูแลระบบสถาบันการเงิน
- การปรับปรุงนโยบายเหล่านี้ทำให้ประเทศที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตสามารถฟื้นฟูพื้นฐานของเศรษฐกิจได้สำเร็จ โดยมีการส่งออกเป็นหัวจักรของกระบวนการฟื้นตัว

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริง: อาเซียน-4 และเกาหลีใต้

2

2550 – 2559: การสร้างความสมดุลและการใช้ประโยชน์จากความเชื่อมโยงในภูมิภาค

- การเปิดเสรีทางการค้า การลงทุน และการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศหลังวิกฤติการเงินช่วยให้ประเทศในภูมิภาคโดยเฉพาะกลุ่ม CLMV สามารถใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการก้าวขึ้นเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจของจีน
- การไหลเวียนของเงินทุนในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้นช่วยสนับสนุนการปรับสมดุลทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน+3 จากการพึ่งพาการส่งออกไปสู่การพึ่งพาอุปสงค์ใน

สัดส่วนการลงทุนทางตรงจาก Plus-3 และอาเซียนในกลุ่ม CLMV

Host	Source	2556	2557	2558
Cambodia	China	22.5	32.1	31.6
	Japan	3.0	4.9	3.1
	Korea	14.0	6.2	4.2
	ASEAN-4 & SG	19.1	11.2	14.9
Lao PDR	China	35.1	67.3	61.6
	Japan	0.4	0.2	7.0
	Korea	2.5	1.4	4.2
	ASEAN-4 & SG	4.7	11.8	7.6
Myanmar	China	30.2	7.5	1.9
	Japan	1.4	4.0	3.4
	Korea	0.0	1.2	1.3
	ASEAN-4 & SG	44.6	69.8	74.5
Vietnam	China	10.7	2.3	3.2
	Japan	26.6	10.5	8.1
	Korea	19.9	35.3	29.6
	ASEAN-4 & SG	23.0	16.4	17.6

ภูมิภาคอาเซียน+3: 20 ปีให้หลังวิกฤตการเงินเอเชียปี 2540

เงินทุนไหลเข้าหลังวิกฤตการเงินโลก

การพึ่งพาอุปสงค์ในประเทศมากขึ้นแต่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงิน

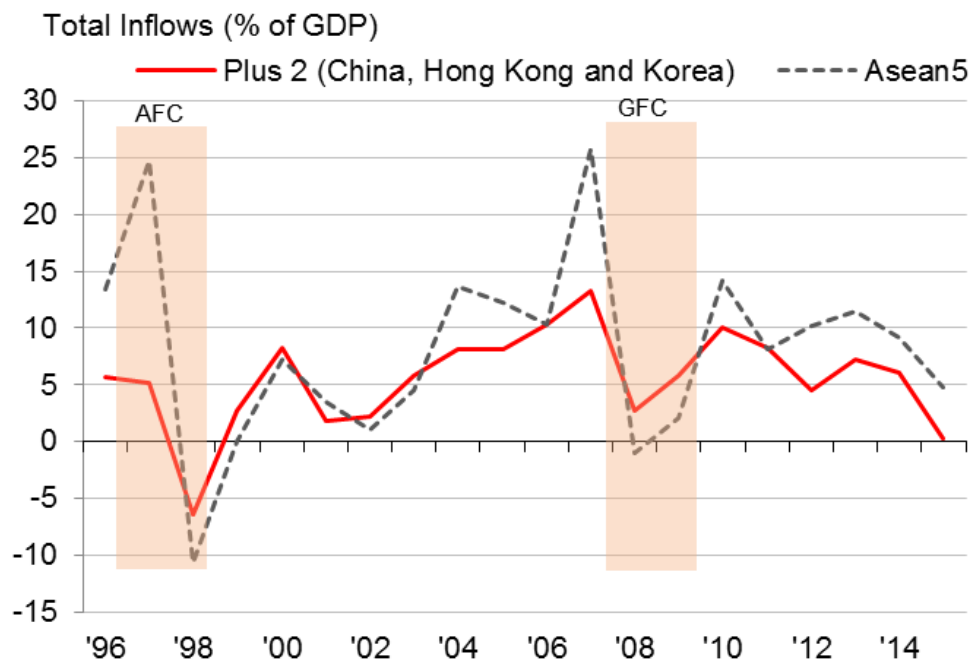
- ➔ ความเปราะบางทางการเงิน: การขยายตัวของสินเชื่อ การเพิ่มขึ้นของราคาสินทรัพย์ และการก่อหนี้
- ➔ การเพิ่มปัญหา Pro-cyclicality ของวัฏจักรการเงิน และความผันผวนในตลาดการเงิน โดยเฉพาะในประเทศที่ตลาดการเงินยังไม่มี ความลึก

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้ดำเนินนโยบายควรเลือกใช้นโยบายที่เห็นผลในทางปฏิบัติและสามารถป้องกันปัญหาได้จริง

- ➔ มาตรการกำกับดูแลความเสี่ยงเชิงระบบ
- ➔ มาตรการดูแลเงินทุนเคลื่อนย้าย
- ➔ การแทรกแซงอัตราแลกเปลี่ยนและการสนับสนุนให้อัตราแลกเปลี่ยนมีความยืดหยุ่น

เงินทุนขาเข้าสุทธิ
(อาเซียน-4 สิงคโปร์ จีน และเกาหลีใต้)

บทเรียนจากวิกฤติการเงินเอเชียปี 2540

ในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจโลกยังมีความไม่แน่นอนในขณะนี้ วิกฤติการเงินเอเชียเป็นบทเรียนที่มีคุณค่าต่อผู้ดำเนินนโยบาย

- I การให้ความสำคัญต่อความเสี่ยงจากตลาดการเงินและเงินทุนไหลออก (ความเชื่อมโยงและความเสี่ยงจากการลุกลามของปัญหา)
- II กรอบนโยบายในประเทศที่มีความยืดหยุ่นและตอบสนองได้รวดเร็ว และการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของเศรษฐกิจ
- III การกระชับความร่วมมือทางการเงินในภูมิภาคเพื่อรับมือวิกฤตจากประเทศอื่นๆ ภายนอกภูมิภาค

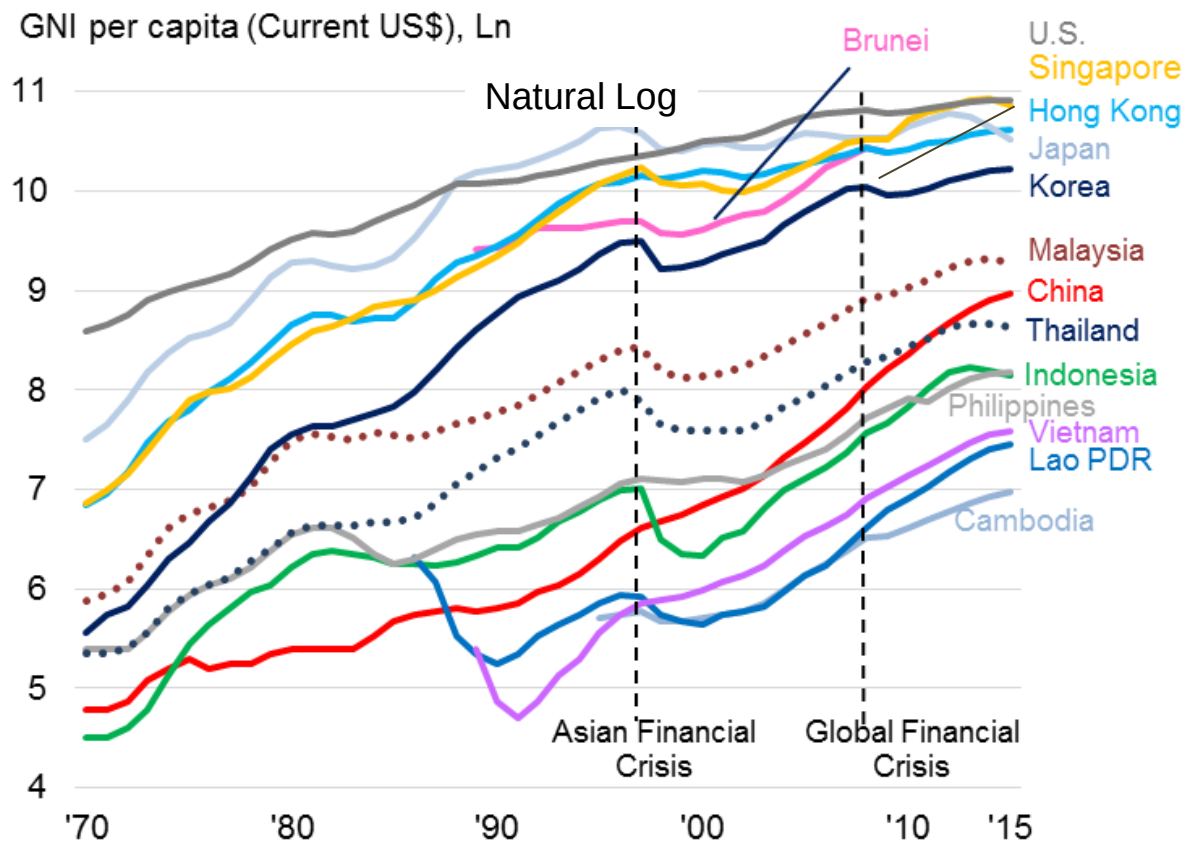
ภูมิภาคอาเซียน+3: 20 ปีให้หลังวิกฤติการเงินเอเชียปี 2540

3

มองไปข้างหน้า: ความท้าทาย

- การจัดการเศรษฐกิจมหภาคและความเสี่ยงในระยะสั้น
- การสร้างความแข็งแกร่งให้แก่กลไกการรักษาความมั่นคงทางการเงินในระดับภูมิภาค
- การเร่งปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ (เช่น การเพิ่มผลิตภาพการผลิตรวมเพื่อป้องกันอัตราการเติบโตชะลอลง)

การบรรจบกันของรายได้ต่อหัวของประชากรแต่ละประเทศ

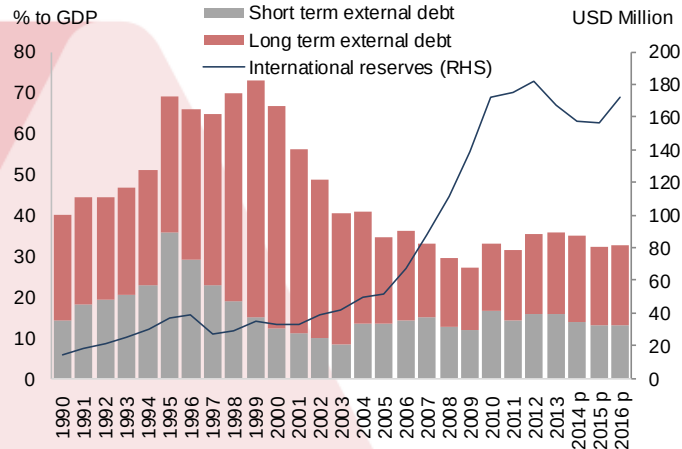

เสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาคและระบบการเงินได้รับการเสริมสร้างความมั่นคงอย่างต่อเนื่อง

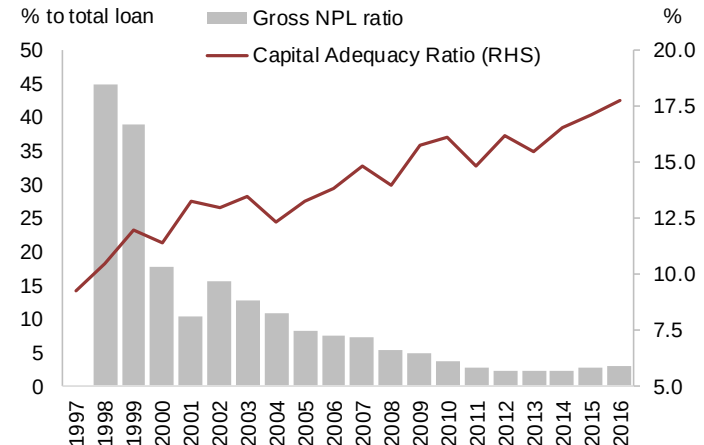
นโยบาย	ก่อนวิกฤตปี 40	หลังวิกฤตปี 40
นโยบายการเงิน	การผูกค่าเงินบาทกับทองคำและค่าเงินสกุลอื่นหรือกับตะกร้าเงิน	- การกำหนดเป้าหมายเงินเพื่อควบคุมกับนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการ - แผนแม่บทเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ
นโยบายการคลัง		- กรอบความยั่งยืนทางการคลัง - การปฏิรูปโครงสร้างภาษี
การกำกับดูแลสถาบันการเงิน	- พ.ร.บ. การธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2522 - พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 - การกำกับดูแลแบบ Compliance-based	- พ.ร.บ. ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 - การกำกับดูแลแบบ Risk-based supervision เช่น การดำรงเงินกองทุนตามมาตรฐาน Basel การกำกับแบบรวมกลุ่ม มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 39 เป็นต้น - มาตรการกำกับดูแลความเสี่ยงเชิงระบบ - การปฏิรูปโครงสร้างและเกณฑ์กำกับดูแลสถาบันการเงินเฉพาะกิจ สหกรณ์ และเครดิตยูเนียน - แผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน
โครงสร้างพื้นฐานของระบบการเงิน		- Credit Bureau - สถาบันคุ้มครองเงินฝาก - National e-Payment system

จาก “วิกฤตคู่ (Dual Crisis)” สู่ “เสถียรภาพรอบด้าน (Multiple Stability)”

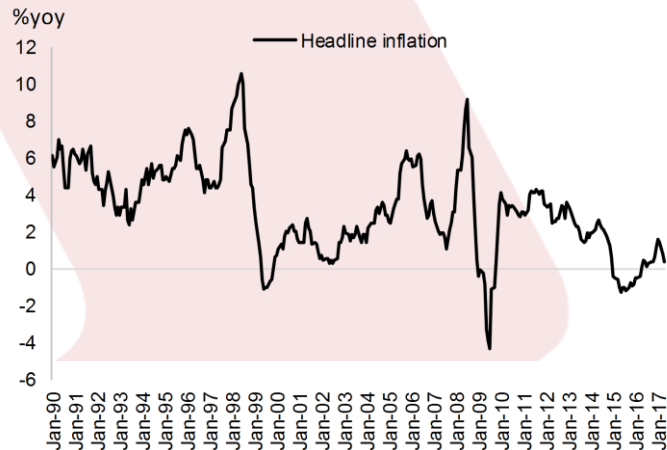
เสถียรภาพด้านต่างประเทศ

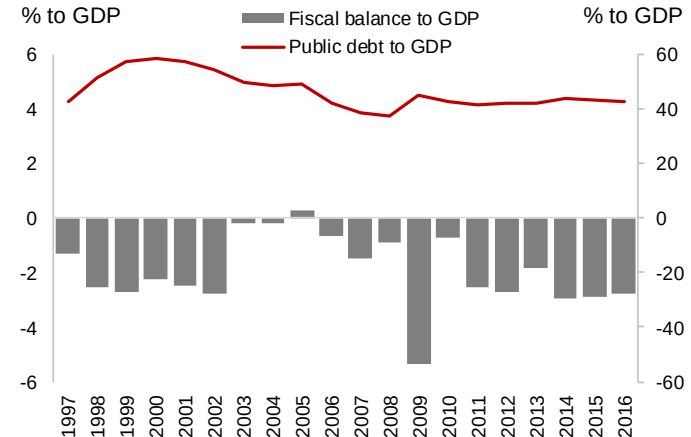
เสถียรภาพของระบบการเงิน

เสถียรภาพด้านราคา

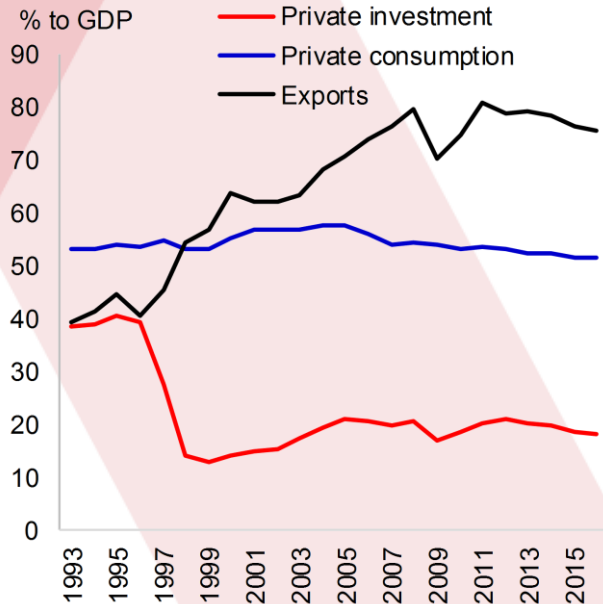

เสถียรภาพการคลัง

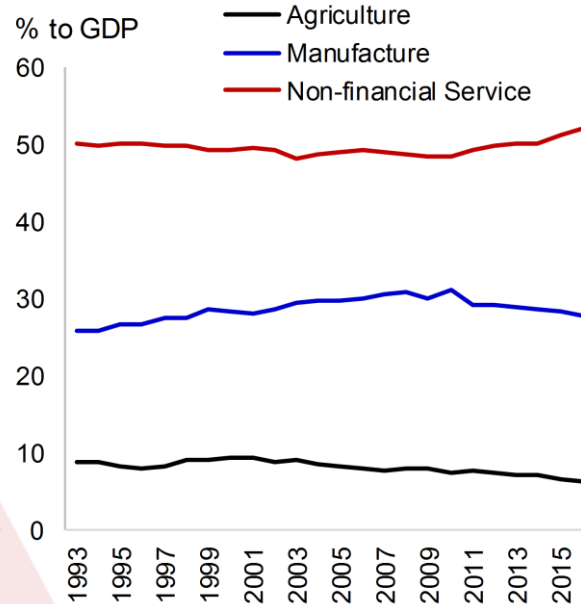

การเปลี่ยนเชิงโครงสร้างในระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

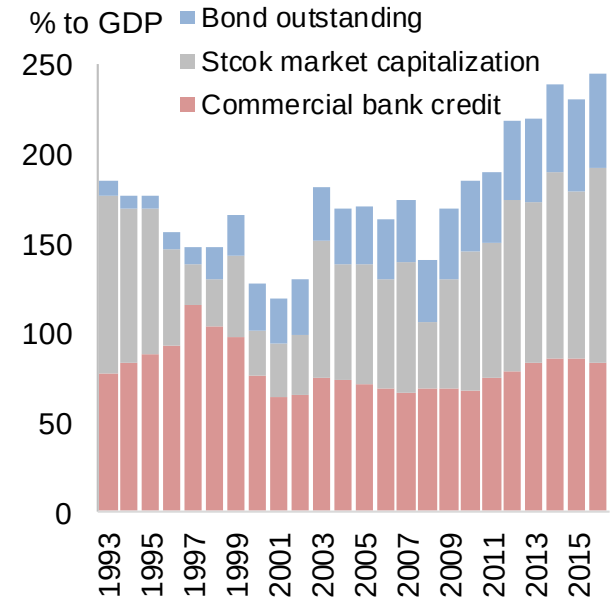
โครงสร้างอุปสงค์

โครงสร้างการผลิต

โครงสร้างระบบการเงิน

1. อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจคาดว่าจะทรงตัวอยู่ที่ประมาณ ร้อยละ 5 ในปี 2560 และ 2561
2. แนวโน้มเศรษฐกิจภูมิภาคในระยะสั้นมีทิศทางที่ดีขึ้น แม้ว่าความเสี่ยงยังโน้มเอียงทางด้านต่ำจากภาวะการเงินโลกที่ตึงตัวขึ้น การกีดกันการค้า และความไม่แน่นอนของนโยบายเศรษฐกิจในระดับโลก
3. เศรษฐกิจจีนคาดว่าจะขยายตัวในอัตราชะลอลงเล็กน้อยที่ร้อยละ 6.5 ในปี 2560 และร้อยละ 6.3 ในปี 2561 โดยการลงทุนภาคเอกชนมีความแข็งแกร่ง กอปรกับกำไรภาคธุรกิจเพิ่มขึ้น
4. ผู้ดำเนินนโยบายบางรายจะเผชิญกับแรงกดดันในการเลือกระหว่างการดำเนินนโยบายเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจและเพื่อรักษาเสถียรภาพทางการเงิน ในช่วงเวลาที่ขีดความสามารถในการดำเนินนโยบายลดลง หรือมีอย่างจำกัด
5. วิกฤตการเงินเอเชียกำหนดมุมมองของผู้ดำเนินนโยบายต่อแนวทางการจัดการและแก้ไขวิกฤต ซึ่งก่อให้เกิดการจัดตั้ง CMIM และ AMRO โดยช่วงหลังวิกฤตการเงินเอเชีย ความสนใจเชิงนโยบายให้ความสำคัญกับเงินทุนเคลื่อนย้ายและความเสี่ยงจากการลุกลามของวิกฤต ซึ่งต้องการกรอบนโยบายในประเทศที่มีความยืดหยุ่น
6. การกระชับความร่วมมือทางการเงินในภูมิภาคจะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการรองรับความเสี่ยงจากภายนอก และสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

ขอบคุณ

ติดต่อเรา:

ASEAN+3 Macroeconomic Research Office (AMRO)

ที่อยู่: 10 Shenton Way, #15-08/9 MAS Building,

Singapore 079117

โทรศัพท์ : +65 6323 9844

Fax : +65 6323 9827

Email : ng.chuinhwei@amro-asia.org

: anthony.tan@amro-asia.org

Website : www.amro-asia.org